

Un grup d'espectadors mostra pancartes en favor de l'activista sahrauí Aminatu Haidar durant un concert fet a Arrecife, Lanzarote, el dia 28 de novembre passat.

Clam per a salvar Haidar

AL-AAIUN ■ Erena Calvo

Oportunista, espia, traïdora, renegada, enemiga del règim o titella d'Algèria i del Front Polisario. Són algunes de les paraules que la premsa i els partits polítics marroquins han dedicat aquests darrers dies a l'activista sahrauí Aminatu Haidar, que feia vaga de fam des del 16 de novembre a l'aeroport de Lanzarote. La *Ghandi sahrauí*, com l'anomenen els seus seguidors, havia estat expulsada pel Marroc a Espanya un dia abans, quan l'activista, presidenta del Col·lectiu Sahrauí de Defensa dels Drets Humans (Codesa), tornava dels Estats Units de rebre un prestigiós guardó, en reconeixement a la defensa dels Drets Humans. Té el passaport requisat pel fet de "renegar de la nacionalitat marroquina", segons les autoritats marroquines. Mentrestant, els seus seguidors clamen perquè torni.

"Tornarà viva o morta", asseguren els que la coneixen bé, com ara Bachir Lejfani, company de Haidar, que també ha passat per les presons marroquines per haver defensat la independència del poble sahrauí. Els fills d'Aminetu Haidar, de 15 anys i 13, i la seva mare ploreten cada dia la seva absència. Hayat i Mohàmmmed, els dos petits, han llançat una crida urgent a la comunitat internacional i a la infància perquè donin suport a la seva mare i la salvin. Veuen que li perilla la vida i demanen en un crit desesperat que torni a al-Aaiun, la capital del Sàhara Occidental. "La culpa de tot la té Espanya", afirma Lejfani. "La van deixar entrar al país sense documents i ara no saben com esmenar la situació; el govern de Zapatero decep a cada pas que fa". Per a les autoritats locals de l'ex-colònia espanyola, tanmateix, Espanya ha fet tot allò que ha pogut per

desblocar la situació de l'activista i "ni deu Aminatus no malmetran l'amistat de marroquins i espanyols". El ministre d'Afers Estrangers marroquí, Taieb Fassi-Fihri, no era tan indulgent i afirmava la setmana passada que el Marroc ha lluitat molt per controlar fenòmens com el tràfic de droga o la immigració clandestina. "Espanya ha de decidir si està amb aquest Marroc o no", continuava, alhora que advertia que tots els problemes que repercuteixen en el seu país acaben estenent-se a l'altre costat de la costa per les illes Canàries o per l'estret de Gibraltar. Per als sahrauís, l'actitud d'Espanya és molt covarda i temen que si no fa pressió a cap organisme internacional o a unes altres potències "la vaga de fam la matarà; llavors el govern espanyol serà un assassí", coincideixen tots els activistes en bloc.

AMMAN ■ Carla Fibla

Violència preelectoral a l'Iraq. Tres dates —el 19 d'agost, el 25 d'octubre i el 8 de desembre— en les quals van morir a Bagdad 369 persones. Tres cadenes d'atemptats suicides els darrers quatre mesos contra ministres, seus oficials, llocs suposadament vigilats, als quals s'accedeix a través dels nombrosos llocs de control que des del juny vigilen únicament forces de l'ordre iraquianes. El govern del primer ministre Nuri al-Maliki apunta, sense dubtar-ne, al finançament procedent de l'Àrabia Saudita i a la reforçada branca d'al-Qaida a Bagdad com a principals culpables de les darreres matances, per bé que també insisteix, sense aportar-ne proves, en la permissivitat amb la qual Síria vigila la seva àmplia frontera amb l'Iraq. Mentrestant, la població es desespera, abocada, de nou, en una violència que creia superada, i es demana de què serveix que la capital es trobi dividida per murs, envoltada de llocs de control, si els cotxes bomba i els terroristes suicides arriben als seus objectius. Els analistes polítics i experts demanen que es depurin responsabilitats perquè el país sigui capaç de tornar a fer vida normal, de començar a eliminar la corrupció en que s'ha encallat i oferir una certa esperança de canvi. El mateix dia del darrer atac múltiple, el president Jalal Talabani va fer públic que les eleccions legislatives serien el 6 de març, en lloc del 16 de gener. L'anunci va tenir un escàs ressò entre una població angoixada, que, una vegada més, recorria els carrers de Bagdad, d'un lloc del sinistre a un altre, per saber que els havia passat, a familiars i amics. L'endemà, la ciutat tornava a estendre les veles funeràries per a rebre el condol i plorar els morts. Els Estats Units i la comunitat internacional destacaven fa poc més d'una setmana que el mes de novembre era un dels que menys morts havia registrat des del començament de l'ocupació, el març del 2003, però la devastadora tàctica que el dia 8 va causar cinc explosions en un interval de pocs minuts crea una sensació de desconfiança que no sembla incomodar prou cap dirigent per a actuar. Tarek al-Maamoli, advocat especia-

litzat en dret internacional, analitza amb lucidesa el caos que es viu a l'Iraq. "Mentre les autoritats iraquianes no facin públics els resultats d'algunes de les comissions d'investigació que han dut a terme després de cada atemptat, i no s'assumeixin

El terrorisme ha tornat a créixer a Bagdad.

responsabilitats, el país no sortirà de la situació actual." El cap de les forces de seguretat de Bagdad va ser destituït quan feia 24 hores que havien mort 127 persones, la setmana passada, en aquesta ciutat. El fet que els responsables de la seguretat abandonin els càrrecs és un pas endavant, tot i que, fins que això no afecti aquells que els han nomenats poques coses canviaran a l'Iraq.

BELGRAD ■ Pau Bori

Incertesa a Romania. El president romanès, Traian Basescu, va ser reelegit contra tot pronòstic als comicis del 6 de desembre passat. Tanmateix, la seva victòria va ser tan ajustada i polèmica que sembla improbable que pugui portar l'estabilitat necessària al país per superar la crisi econòmica, política i social dels darrers mesos. El seu contrincant, l'ex-ministre d'Afers Estrangers Mircea Geona, l'ha acusat de frau electoral. De fet, la policia va rebre prop de 200 denúncies d'irregularitats durant els comicis. Basescu es va imposar a Geona per menys de l'1% dels sufragis: la diferència entre els dos candidats va ser de tan sols 78.000 vots. Basescu haurà d'afrontar ara el difícil repte de cercar un primer ministre que pugui obtenir una majoria parlamentària suficient per a formar un govern estable, condició indispensable perquè Romania es beneficiï d'un crèdit del Fons Monetari Internacional (FMI).

Segons els analistes, tampoc no arribaran noves inversions estrangeres fins que Bucarest no pugui comptar amb un gabinet sòlid. Tot apunta que Basescu triarà entre dues opcions. La primera seria convocar eleccions parlamentàries anticipades. La segona —la més probable— és intentar formar un executiu de coalició amb la minoria hongaresa i altres partits petits del parlament. Sigui com sigui, és gairebé impossible que Romania pugui comptar amb un nou executiu abans d'acabar l'any. El govern de Bucarest està paralitzat des que a l'octubre es va desfer la coalició entre els partits de Basescu i Geona. Romania encara no ha aprovat el pressupost per al 2010, que hauria d'incloure una important retallada de la despesa pública per adaptar-se als requisits de l'FMI. Els economistes avisen que un futur executiu podria suprimir uns 150.000 llocs de feina del sector públic i congelar el salari de la resta de funcionaris. Els sindicats van ajornar les protestes fins després de les eleccions presidencials, però qualsevol acomiadament en massa els farà tornar a sortir al carrer. El salari mitjà a Romania és d'uns 400 euros mensuals, el segon més baix

L'opositor Geona no reconeix els resultats a Romania.

de tota la Unió Europea, només per davant de Bulgària. Coincidint amb l'ingrés a la UE el 2007, Romania es va convertir en un dels estats europeus amb un creixement econòmic més ràpid, però l'actual crisi financera global afecta dràsticament aquest país balcànic d'uns 23 milions d'habitants. Les previsions més optimistes preveuen que Romania tancarà el 2009 amb una caiguda del 8% del seu PIB.

Al-Qaida allarga el segrest dels cooperants

BARCELONA ■ G. A. Els pitjors pre-sagis es van confirmar quan la facció d'Al-Qaida del Magrib Islàmic (AQMI) confirmava en un comunicat de veu difós per la cadena de televisió Al-Jazira que té en poder seu els tres cooperants catalans segrestats a Mauritània el dia 29 de novembre, quan viatjaven a la caravana de l'ONG Barcelona Acció Solidària. La nota adverteix als "croats" –en referència a les potències occidentals– que la seguretat dels ostatges –Albert Vilalta, Alicia Gámez i Roque Pascual, a més d'un ciutadà francès– depèn dels seus combatents i dels "germans musulmans". L'executiu espanyol va donar credibilitat a la reivindicació d'AQMI, tot esperant que els terroristes es posin en contacte amb els estats espanyol i francès per a exposar-los les seves exigències –previsiblement, polítiques i no pas econòmiques– per a l'alliberament dels segrestats. Tenint en compte que hom desconeix la posició dels terroristes, es descarta que hi hagi intervenció militar. El comitè tècnic encarregat del seguiment del segrest dels tres cooperants catalans a Mauritània es manté en contacte amb les ambaixades de Nouakchott i Dakar per facilitar la tornada al país de la resta de membres de la caravana de la qual formaven part els ostatges.

D'una altra banda, dimarts passat van tornar a Barcelona 38 integrants de Barcelona Acció Solidària. Bo i reconeixent les conseqüències nefastes que ha rebut la caravana enguany, l'ONG va reivindicar la seva funció en terres africanes. A la rebuda, l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, va assegurar que la millor contribució per a aconseguir que el segrest es resolgui "és no fer soroll". Representants de l'Ajuntament de Barcelona i de l'ONG afectada es concentraran cada dimecres a les 19 hores a la plaça del Rei de la ciutat per demanar l'alliberament dels tres cooperants.

L'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, s'adreça als assistents a l'acte de rebuda del 38 membres de la caravana de Barcelona Acció Solidària, dimarts passat a l'aeroport del Prat de Llobregat.

